

РЕШЕНИЕ

№ 4671

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 26.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4252** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по подадена жалба от Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от Е. Б. С. – управител чрез адв. Г. Б. срещу мълчалив отказ на директора на ОД-МВР Г. да бъде предоставен достъп до обществена информация по заявление с вх. № 264004/28.03.2023 г. по описа на ОДМВР-Г..

Жалбоподателят твърди, че има право на достъп до поисканата информация и липсва правно основание той да бъде отказан, поради което счита същият за незаконсьобразен и моли да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът – директор на ОД-МВР Г., чрез И. С. – юрисконсулт, изразява становище за недопустимост на жалбата, поради подаването ѝ след законоустановения 14-дневен срок. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован – не се явява и не се представлява.

Ответникът, също редовно призован – не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление за достъп до обществена информация с вх. № 264004/28.03.2023 г. по описа на ОДМВР-Г. жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена следната информация: 1. Колко досъдебни производства за пътно-транспортни произшествия (ПТП) с пострадали и/или починали има и се разследват в момента в ОДМВР-Г.? 2. Колко от делата са забавени повече от 6 месеца, но по-малко от една година? 3. Колко от делата са забавени повече от една година? 4. Колко от делата са забавени повече от две години? 5. Каква е причината за забавянето на делата? 6. С кои вещи лица, изготвящи съдебно-медицински експертизи и автотехнически експертизи, работят служителите от отдел „разследване“? 7. Колко от делата на кое нещо лице са предоставени за експертиза и по колко време отнема на нещото лице средно, за да изготви същата?

С писмо рег. № 264000-7851/10.04.2023 г. на директора на ОДМВР-Г., изпратено по електронната поща на жалбоподателя, била предоставена информация по първите четири въпроса от заявлението, като по останалите въпроси (5, 6 и 7) не било взето отношение. До края на устните състезания по делото не е постановен изричен акт по ЗДОИ от административния орган във връзка с горепосоченото заявление от жалбоподателя.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Жалбоподателят е уведомен за писмото на директора на ОДМВР-Г. по ел. си поща на 10.04.2023 г., като видно от приложената по делото товарителница, жалбата е предадена на куриер на 24.04.2023 г., т.е 14-дневният срок за оспорване на акта е спазен.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Легално определение на понятието обществена информация е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Обществената информация представлява сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, арг. чл. 9 от ЗДОИ. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, арг. чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации, арг. чл. 11 от ЗДОИ. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична.

Съдът намира, че поисканата информация в заявлението на жалбоподателя следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на ОДМВР-Г.. В случая жалбоподателят е

пожелал да получи информация относно броя на забавени дела, както и причината за това, с кои вещи лица се работи, с оглед съставяне на собствено мнение относно дейността на разследващите органи.

Налице е индивидуален административен акт годен за обжалване - мълчалив отказ по част от поисканата информация със заявление с вх. № 264004/28.03.2023 г. по описа на ОДМВР-Г., постановен от компетентния орган (задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ). Горещитираното писмо на ответника до заявителя, не представлява акт по чл. 30 ал. 2 от АПК, респ. акт по чл. 25 ал. 2 или чл. 29 ал. 1 от ЗДОИ. При преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено. В случая не е имало основания за оставяне на заявлението без движение /нито по АПК, нито по ЗДОИ/, тъй като същото е редовно по см. на чл. 25 от ЗДОИ, изпълнени са изискванията на закона и няма неяснота каква точно информация се изисква.

При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а произнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. Съдът намира, че произнасянето на органа по част от поисканата информация от заявителя, представлява незаконосъобразен мълчалив отказ.

При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е длъжен да се произнесе с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането (чл. 28, ал. 2 във вр. с чл. 34 от ЗДОИ), така и когато отказва да предостави информация (чл. 38 от ЗДОИ). В случая липсва произнасяне от директора на ОДМВР-Г., което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от ЗДОИ и на това основание подлежи на отмяна.

Характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при преценка на основателността на искането, като в случай, че органът установи, че информацията не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока.

По ЗДОИ не е предвидена възможност за мълчалив отказ по направено искане за предоставяне достъп до обществена информация, доколкото нормата на чл. 38 от ЗДОИ предвижда като форма на отказ писмено решение с конкретно посочени реквизити.

При този изход на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, които възлизат в общ размер на сумата от 1 010.00 лева и представляват заплатена държавна такса от 10.00 лева и адвокатски хонорар от 1 000.00 лева за осъществено процесуално представителство от адв. Г. Б., съгласно договор за правна защита и съдействие от 11.04.2023 г. От ответната страна, чрез процесуалния представител юрк. И. С. е направено възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар. Въпреки, че съдът приема твърдението на ответника, че спорът по делото не се отличава с фактическа и правна сложност, съгласно чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на Висшия адвокатски

съвет минималният размер на адвокатския хонорар за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес е 1000.00 лева, поради което и същият не може да бъде редуциран.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на ОДМВР-Г. по подадено заявление за достъп до обществена информация с вх. № 264004/28.03.2023 г. по описа на ОДМВР-Г. на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“.

ВРЪЩА преписката на директора на ОДМВР-Г. за произнасяне по същество по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 264004/28.03.2023 г. на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, КАТО ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне с изричен акт, считано от получаването на преписката.

ОСЪЖДА на основание чл. 143 ал. 1 от АПК Областната дирекция на МВР-гр. Г. да заплати на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от Е. Б. С. – управител сумата от 1010.00 /хиляда и десет/ лева, представляващи разноски по делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: